

ficativum, restrictivum, *cui opp.* שִׁמְעוֹן Simeon Log. 88. Familia נְטוּיָה h. e. פְּחוּתָה Vilis, contempta. *Pesikta.* נְטוּיָה Extensio, inclinatio, declinatio. נְטוּיָה Declinatio nominum. *Gramm.* הַטְּוִיָּה Certa species copulationis carnalis, quæ claustrum virginittatis, vel non effringitur, vel saltem, cum aperitur, non animadvertitur. *Maim. H. Isbuth c. 11. ex Cetuv. c. 1.* ad eum, qui aliquam de amissa virginittate accusat, dicitur inter alia הַטְּוִיָּה שֶׁנֶּחֱמַתְּ בָּהּ Fortè inclinasti eam. *Cetuv. 6. 2.* Non sicut isti Babylonii qui non sunt exercitati בְּהַטְּוִיָּה in inclinatione. v. *Aruc in ט* לְמַטָּן i. q. H. לְמַטָּן. לְמַטָּן Lectus, Triclinium, quod in eo antiquitus lecti in 3 lateribus repositi erant, in quibus discumbebant prandendi causa. *Betz. 22. 2.* Feretrum. *Berac. c. 3. 1.* מַטָּן Averfio, depressio.

SAM. אָבַד i. q. *Hebr. Ethp. id.* Gen. 31. 40. מֵאֲבָדָא אָבַדָא Declinavit, recessit somnus meus.

AR. אָבַד 2 אָבַדָא 3 אָבַדָא Pl. אָבַדָא 4 אָבַדָא 5 אָבַדָא 6 אָבַדָא f. אָבַדָא 7 אָבַדָא 8 אָבַדָא; *prim. Fut. O.* Extendit. *pec. fila, pensumve* in flamina. *cca. 2,* Longè abfuit, distitit. *III. i. q. Ar.* אָבַדָא & i. q. אָבַדָא *ccap. &* Stamen una cum altera duxit subtexitve fœmina, glomoflorum utrinque ad sociam jacto. *ccap. IV. i. q.* אָבַדָא aut pro eo, *dialecto femanicâ,* Dedit. *VI. Conflictatus cum viris fuit. ccap. & i. q. Ar.* אָבַדָא prævertere studuit, certavit (Duo disceptarunt; sponfionem iniverunt de celeritate equi. Collocutus est, arcana locutus est, metaphoricè, egregiè locutus est) commutavit verba; & ultro citroque movit, traxitve. *cca. sec. Aët.* (Extensio. Longinquitas. Silentium.) *tert.* Pediculus (folliculus, flos imus) immaturi dactyli. Spadix, s. spatha (comæ, s. villi) palmæ unde balani dependent. *quart.* Locus quidam. Fons quidam. Castrum quoddam. *quint.* Præbitio, cum quid datur. *sext.* Longinquus, a. *Arab.* אָבַדָא Illius via longinqua. *Sept. 47. III.* (Disceptatio certamen, lucta.)

um incurfu peremptum. *Cor. Sur. 5. 5. sept. Ag. 2, i. q. 2, sec. 3,* Antrorsum, s. ex adverso occurrens avis, vel fera. 4, Adversitas. 5, Cancer. *Ar.* אָבַדָא וְלֹא חָבַטְתָּ לֵים Nec illi ovis est, nec camelus; i. e. nihil alicujus momenti. *oct. Pl. prac. sign. 4.* Adversa temporis, & fortuna (Angustia.) *non.* Cornu petitus, arietatus, ac inde læsus, vel mortuus. *dec.* Auctor mali, scelestus. *undec. i. q. Ar.* אָבַדָא s. pro eo Farinam, s. grana in se habere cœpit, concepitve spica. *duodec.* Asperfio, Num. 19. 21. *Er.* אָבַדָא nostra.

SYR. ܢܡܢ Humor, Humiditas. *ÆTH. IV.* אָבַדָא : Gravavit, molestavit, *Ar.* אָבַדָא Luc. 11. 7, 8. c. 18. 5. Gal. 6. 17.

נמל Tulit, sustulit, portavit, imposuit. *cc* אָבַדָא (τὸ ἄνω, τὸ ὑψίω) Thren. 3. 28. 2 Sam. 24. 12. *Fut.* אָבַדָא Isa. 40. 15. *Pib.* אָבַדָא Levavit eos, c. 63. 9. v. אָבַדָא. אָבַדָא m. Onus, pondus, Prov. 27. 3. אָבַדָא Portatores, bajuli, Soph. 1. 11.

CH. אָבַדָא i. q. H. Gen. 29. 1. Exod. 10. 13. Ez. 3. 14. *Pa.* 1 Sam. 10. 3. Jos. 3. 3. אָבַדָא הַנוּטֵל Tollens (abscindens) ungues suos. v. *Aruc in צפורה* 2. *Inf.* Exod. 25. 14. *Imp.* אָבַדָא Tolle. 14. 16. *Fut.* Job 30. 22. *Pehil.* Dan. 7. 4. אָבַדָא Efferebatur. 2, Lavit, abluit *pec. manus, quod certâ, & distinctâ ceremoniâ inter lavandam manus Levamur à Judæis, de qua v. Cl. Pocock. acutè, accuratissimèque (ut semper solet) differentem, Por. Mo. 376. M. Bx. VIII Dissert. 397. Lighif. Mar. 7. 4. Scal. contra Serrar. c. 7. R. D. Lighif. Ho. Hebr. 186. fadaiim c. 2. Sota 4. 2. In aquis prioribus (h. e. ante sumptum cibum) necesse est ut elevet manus suas sursum, ut aqua defluant usque ad brachia ipsius, ne à junctura revertantur, & iterum manus polluant: Aquæ autem secunda purificant aquam primam: necesse est enim ut effundatur aqua ante prandium super manus duabus vicibus. 3, Profectus est, migravit. Gen. 33. 17. *Imp.* 12. *Inf.* c. 11. 2. *Fut.* Jos. 3. 3. *Aph. Id.* Ps. 78. 26. Num. 10. 2. *Ithpe. Pass.* I. 2 Reg. 9. 25. Est. 8. 2. *Deur.* 22. 11. *Ithpa Pass.* I*

Gravis, ponderosus. *sext.* Gravitas, *Syr.* אָבַדָא. *sept.* Humidus, roscidus. *oct.* Humor, roricidium, irroratio. *non.* Νυχταλοπία nocturna cœcitus. *dec.* Antiochenorum dialecto, Locus dormitionis, κοιμητήριον.

SAM. אָבַדָא Profectus est. Gen. 12. 9. c. 13. 11. c. 20. 1. c. 33. 17. c. 35. 21. eamus, pro אָבַדָא c. 33. 12. *Inf.* אָבַדָא c. 11. 2. *Fut.* אָבַדָא Exod. 14. 15. אָבַדָא Iter. *Pl.* Gen. 13. 3. אָבַדָא, *Pl.* אָבַדָא Tabernaculum. *Deut.* 31. 10. c. 16. 13. 16. v. אָבַדָא אָבַדָא Vectis, Num. 13. 24. אָבַדָא Id. 4. 10, 12, 14.

ÆTH. אָבַדָא : Obvelatus, obductus fuit. *L. Chrysof.* Antequam אָבַדָא : obducta erant tenebra. *IV.* אָבַדָא : Expandit quid veli instar, s. aulæi. אָבַדָא : אָבַדָא : Te ipsum in temetipso obvelasti. *L. Job. V.* אָבַדָא : *Pass. Miss.* 172. 1. אָבַדָא : אָבַדָא : אָבַדָא : אָבַדָא : *Org.* אָבַדָא : Velum; aulæum. *Arab.* אָבַדָא *Pl.* אָבַדָא : *Miss.* 164. 4. אָבַדָא : אָבַדָא : Res quævis alterius conspectum impediens. v. אָבַדָא :

AR. אָבַדָא 2 אָבַדָא 3 אָבַדָא 4 אָבַדָא 5 אָבַדָא 6 אָבַדָא 7 אָבַדָא 8 אָבַדָא 9 אָבַדָא 10 אָבַדָא 11 אָבַדָא 12 אָבַדָא 13 אָבַדָא 14 אָבַדָא 15 אָבַדָא 16 אָבַדָא 17 אָבַדָא 18 אָבַדָא 19 אָבַדָא 20 אָבַדָא 21 אָבַדָא

prim. Expressit vinum, *cca.* אָבַדָא ; 2, Impluvio perfudit caput agroti (embrochatus est, fudit aquam calidam ex alto; libavit.) *Avic. I.* 159. 33. p. 206. 44. p. 523. 30. *II.* 17. 24. Dissolvit, dissipavit. *II. i. q. 2, I. VIII.* Parum (paulatim) quid fudit ex utre. *sec. Aët. 2.* Follis, s. pelliculus (cortex) uvæ, saporem uvæ habens. 3, Quod de maceratis uvis passis tollitur post primum vini effluxum. *tert.* Reliquiæ vini (potus.)

equi. Collocutus est, arcana locutus est, metaphoricè, egregiè locutus est) commutavit verba; & ultro citroque movit, traxitve. cca. sec. Act. (Extensio. Longinquitas. Silentium.) tert. Pediculus (folliculus, flos imus) immaturi dactyli. Spadix, s. spatha (comæ, s. villi) palmæ unde balani dependent. quart. Locus quidam. Fons quidam. Castrum quoddam. quint. Præbitio, cum quid datur. sext. Longinquus, a. Arab **נִטְוִי** **נִטְוִי** Illius via longinqua. sept. Act. III. (Disceptatio, certamen, lucta;) Cum quid procerum efficitur. Cum duæ mulieres confidentes sibi invicem proficiunt telum conglomeratum ad ordiendam telam. oct. Circuitio. Av. I. 489. 49. pertinet ad Arab. **נִטְוִי** vel **נִטְוִי**.

נִטְוִי SAM. **נִטְוִי** i. q. **נִטְוִי** Aph. **נִטְוִי** Demisit, Num. 11. 31. An. Sam.

נִטְוִי SYR. **נִטְוִי** i. q. Ar. **נִטְוִי** יסחבל BB. 2, Affulgens, resplendens. Ethp. Pass. **נִטְוִי** Reverberatio radiorum solis.

SAM. **נִטְוִי** H. **נִטְוִי** Immisit. Inf. **נִטְוִי** Deut. 20. 19.

AR. **נִטְוִי** 1 **נִטְוִי** 2 **נִטְוִי** 3 **נִטְוִי** 4 **נִטְוִי** 5 **נִטְוִי** 6 **נִטְוִי** 7 **נִטְוִי** 8 **נִטְוִי** 9 **נִטְוִי** 10 **נִטְוִי** 11 **נִטְוִי** 12 **נִטְוִי** 13 **נִטְוִי** 14 **נִטְוִי** 15

prim. Fut. A. Ca. 1. & O. Gi. Cornupetivit, arietavit. cca. Exod. 21. 27, 31, 32. Deut. 33. 17. 2 Par. 18. 10. III. Id. 1 Reg. 12. 21. Ez. 32. 2. IV. Id. VI. Adversis cornibus concurrerunt inter se. VIII. Id. sec. Act. 2 & sept. Duo cornua Arietis, sc. 2. lucidæ stellæ in capite ejus. tert. Nom. vicis. Ar. **נִטְוִי**

נִטְוִי Eques semel, aut alterâ vice invadens, cujus res mox profligentur. quart. Cornupeta. Exod. 21. 28, 36. quint. i. q. 3, sept. opp. Ar. **נִטְוִי** 2, Cornu petitus, & arietando occisus. 3, Despectus, exosus, Ar. **נִטְוִי** (vir infamis, scelestus.) 4, Duos in fronte circulos habens equus, quod ut vitiosum reprobari solet. sext. f. præc. Animal cornu-

datim c. 2. Sota 4. 2. In aquis prioribus (h. e. ante sumptum cibum) necesse est ut elevet manus suas sursum, ut aqua defluant usque ad brachia ipsius, ne à junctura revertantur, & iterum manus polluant: Aqua autem secunda purificant aquam primam: necesse est enim ut effundatur aqua ante prandium super manus duabus vicibus. 3, Profectus est, migravit. Gen. 33. 17. Imp. 12. Inf. c. 11. 2. Fut. Jos. 3. 3. Aph. Id. Pl. 78. 26. Num. 10. 2. Ithpe. Pass. I. 2 Reg 9. 25. Est. 8. 10. Pab. i. q. 1, Deut. 32. 11. Ithpa. Pass. I. Psal 90 2. Jer. 10. 5. Num. 24. 7. **נִטְוִי** **נִטְוִי** Ablata sum ego à Judæis, h. e. voveo me nihil unquam commercii cum iis habiturum. Nedar. 6. 11. 12. **נִטְוִי** Tegi. Plant. **נִטְוִי**

נִטְוִי Onus, pondus, sarcina; levatio; officium. Num. 4. 15, 19. c. 11. 17. Pl. II. 46. 1. **נִטְוִי**, **נִטְוִי** Onus (visio) gravitatem peccatorum indicans. Is. 13. 1 c. 21. 1. Hab. 1. 1. **נִטְוִי** Pondus. Prov. 27. 3 **נִטְוִי** Levatio. Lev. 20. 12. **נִטְוִי** Levatione lapidum (lapidatione) **נִטְוִי**, **נִטְוִי**, **נִטְוִי** quartale. Exod. 30. 19. **נִטְוִי** Num. 5. 17. hinc

נִטְוִי Levatio; lotio, pec. manuum; sine qua qui comedit, perinde est ac si rem haberet cum meretrice: secundum illud Pro. 6. 26. Sota 4. 2. **נִטְוִי** Profectio. Deut. 10. 11. **נִטְוִי** Id. Pl. Num. 10. 28. Gen. 13. 13. **נִטְוִי** Id. Pl. 55. 9. nostra **נִטְוִי** auferens. **נִטְוִי** Festum Natale Christi. **נִטְוִי** fore Deab n. 148. **נִטְוִי** Perversitas. i. q. **נִטְוִי** vel pro eo **נִטְוִי**

SYR. **נִטְוִי** 2 **נִטְוִי** 3 **נִטְוִי** 4 **נִטְוִי** 5 **נִטְוִי** 6 **נִטְוִי** 7 **נִטְוִי** 8 **נִטְוִי** 9 **נִטְוִי** 10 **נִטְוִי** ; prim.

Grave fuit. Pa. Pro. 27. 3. Ethpa. Dubitavit, hæsitavit, Ar. **נִטְוִי** & i. q. Syr. **נִטְוִי** Tæduit, grave fuit. Pab. Descendit; incubuit. Nov. 424. sec. Pondus quoddam: mensuræ genus. Dux stateræ, s. oboli. & i. q. Ar. **נִטְוִי** 2, Haustus, subst. tert. i. q. Ar. **נִטְוִי** Pulvis elatus. quart. Dubitatio, hæsitatio. quint.

נִטְוִי; prim. Expressit vinum, cca. 2, Impluvio perfudit caput a-groti (embrochatus est, fudit aquam calidam ex alto; libavit.) Avic. I. 159. 33. p. 206. 44. p. 523. 30. II. 17. 24. Dissolvit. dissipavit. II. i. q. 2, I. VIII. Parum (paulatim) quid fudit ex utre. sec. Act. 2. Follis, s. pelliculus (cortex) uvæ, saporem uvæ habens. 3, Quod de maceratis uvis passis tollitur post primum vini effluxum. tert. Reliquiæ vini (potus.) quart. Mensura quâ metiuntur vinum. 2, Quod supra mensuram redundat. 3, Haustus unus vini, aquæ, lactis, Ar. **נִטְוִי** Non consecutus sum quicquam. quint. et sext. i. q. 1, quart. sept. Aqua cocta cum medicamentis. oct. Pl. quart. f. quint. sign. 1. Apud Saadium ponitur pro **נִטְוִי** Scopulæ, s. emundatoria. Exod. 25. 29. Num. 4. 7. Bd. non. Magna, & ampla urna. 2, Malum, infortunium 3, Portentum hominis (vir calamitate pressus) 4, Qui longa habet genitalia. 5, i. q. 1. quart. Gig. dec. i. q. quint. undec. i. q. 2. non. duod. Pl. irreg. dec. sext. i. q. 2. non. dec. tert. Impluvium, embroche, s. potius Aqua cum medicamentis cocta, quæ calida vasi indita paulatim capiti affunditur, vel instillatur. Avic. I. 606. 25. II. 15. 18. dec. quart. Cum in calicem aqua cocta paulatim effunditur. dec. quint. Pl. præc. I. 103. 19. p. 296. 41. p. 430. 4. p. 512. 37. p. 606. 24. II. 17. 25. dec. sext. i. q. 2. non. 2, Epithemata, Avic. I. 291. 11. i. q. Ar. **נִטְוִי** 290. 48. vel pro eo. dec. sept. Haustus unus (post. aquæ & cujuslibet rei liquidæ: quod manibus tuis à vertice utris, vel lagenæ educis) & prius, quod quis manu capit ex orificio utris: parum quid, pec. quod extremo capitur digito. dec. oct. Distillatio; embrochatio. BB. dec. non. Effusio, embrochatio. Avic. II. 15. 15, 19, 21. Pl. 604. 8. vig. Torcularia, Arab. **נִטְוִי**. vig. prim. Fictilicus trochiscus. Avic. II. 98. 4.

AR. **נִטְוִי** 2 **נִטְוִי** 3 **נִטְוִי** 4 **נִטְוִי** 5 **נִטְוִי** 6 **נִטְוִי** 7 **נִטְוִי** 8 **נִטְוִי** 9 **נִטְוִי** 10